Policie námořská.

I. Pojem.

Námořská policie jest soujem všech zákonných opatření k tomu sloužících, aby vystříháno a zabráněno bylo nehodám a nebezpečím co do osob a vlastnictví při plavbě námořské jakož i k tomu, aby záchranné práce byly podnikány při vypuknuvších nebezpečích námořských. Policie námořská upravena jest řadou nařízení ministerstva obchodu.

II. Zamezení nehod námořských srážkou lodí (nař. min. obch. ze dne 8. ledna 1880 č. 10 ř. z.). Toto nařízení obsahuje bezpečnostní opatření jak pro plachetní lodi, tak i pro parolodi.

1. Ustanovení všeobecná:

a) Každá loď má náležitě dbáti všech možných nebezpečí s plavbou spojených, jakož i zvláště oněch okolností, které nezbytně velí úchylku od předepsaných pravidel a to za tím účelem, by se předešlo bezprostřednímu nebezpečí.

b) Každá loď, pokud se týká, vlastník (pán lodi), vůdce nebo mužstvo zodpovědni jsou za následky vyvolané opomenutím správného užívání světel nebo signálů, nedostatkem nutné pozornosti nebo zanedbáním opatrnosti vyžadované všeobecnou námořskou praxí nebo zvláštními oklnostmi případu.

c) Zásadou jest, že nemá žádné z předepsaných dotyčných pravidel zrušiti účinnost takových zvláštních předpisů, které vydal místní úřad k tomu oprávněný o plavbě ve přístavech, po řekách a vnitrozemských vodách.

2. Předpisy pro parolodi:

Jako parolodi posuzují se všecky ony lodi, které hnány jsou nejen parou, nýbrž které současně kromě parní síly opatřeny jsou plachtami.

a) Každá paroloď musí v noci opatřiti se více světly a sice jasným bílým světlem na přední stěžni, zeleným světlem na straně kormidelní a červeným světlem na straně levoboční. Tato světla mají ten účel, aby bylo viděti lodi na vzdálenost několik mořských mil za tmavé noci a při čisté atmosféře.

b) Každá paroloď musí býti opatřena parní píšťalou nebo nějakým jiným silným parním přístrojem zvukovým, který musí býti tím způsobem upraven, aby zvuk jeho nebyl přerušen žádnou překážkou. Kromě toho musí se na každé parolodi nalézati měch nebo jinaké mechanické zařízení ku troubení a zvon jasnozvuký. Každá plující paroloď musí za mlhy nebo vánice sněhové vydávati táhlý ton parní píšťalou nebo jinakým signalovým přístrojem zvukovým a to v přestávkách nanejvýš dvouminutových.

c) Přiblíží-li se k sobě dvě parolodi směrem opáčným plující tak, že hrozí nebezpečí srážky, musí každá z obou lodí změniti svůj běh podle kormidla, aby obě lodi levým bokem volně kolem sebe propluly.

3. Předpisy pro plachetní lodi:

a) Plachetní loď na cestě jsoucí nebo vlečená musí míti tatáž světla jako paroloď vyjímaje světlo bílé.

b) Plachetní lodi musí býti opatřeny podobným rohem mlžným a zvonem jako parolodi. Za mlhy a vánice sněhové musí každá plachetní loď na cestě dávati signály rohem v přestávkách nanejvýš dvouminutových.

4. Společné předpisy pro parolodi a plachetní lodi:

a) Jedou-li paroloď a plachetní loď takovými směry, že vzchází nebezpečí srážky, musí paroloď vyhnouti se lodi plachetní.

b) Každá paroloď blížící se jiné lodi tím způsobem, že vzniká nebezpečí srážky, musí zmírniti běh, po případě zaraziti a couvati.

c) Kromě toho musí každá loď — ať paroloď či plachetní loď — předhání-li jinou loď, této se vyhnouti.

III. Dozor nad signály (nař. min. obchodu ze dne 7. března 1881 č. 21 ř. z.). Toto nařízení obsahuje předpisy o umístění, užívání a vlastnostech svítilen, jakož i o mlžných signálech rakouských lodí:

1. Přístavní a námořské úřady zdravotní mají při každé vhodné příležitosti ohledati svítilny a mlžné signály rakouských lodí, které se nacházejí v obvodu jich úředním a to zvláště v tom případu, mají-li důvodné podezření, že tyto předpisy zanedbány byly. Podobnou povinnost mají i konsulární úřady ohledně rakouských lodí nalezajících se v jich úředním okrsku.

2. Každé ono světlo, které shledáno bylo za přiměřené předpisům, opatřiti jest zvláštní k tomu určenou úřední známkou.

3. Ve všech případech, kde svítilny anebo signály předpisům úplně by nevyhovovaly, mají orgány přístavních a zdravotních úřadů, pokud se týká konsulárních úřadů přidržeti kapitána lodi, aby se opatřil předepsanými mlžními signály.

4. Při ohledání různých svítilen zvláště dlužno k tomu přihlédati, aby do těchto svítilen ani při dešti, ani při vlnobití voda nevnikala a plamen nezhasila.

5. Při kapitanátech přístavních uschovati dlužno po jednom kuse různých druhů zákonem předepsaných svítilen, aby mohl se každý na ně jakožto vzor podívati.

6. Přístavní a zdravotní úřady mají též prohlížeti svítilny a signály uherských lodí v jich obvodu úředním se nalézajících a mají právo žádati na nich jako na lodích rakouských úplné poslušenství zákonů. Shledána li nějaká nepřístojnost, musí úřady žádati za odčinění; nebylo-li žádosti jich vyhověno, mají úřady ihned o případu tom učiniti oznámení úřadu námořnímu, který vhodným způsobem podá o tom zprávu námořnímu úřadu ve Rjece.

7. Přístavní a zdravotní úřady jsou dále oprávněny ohledati signálová zařízení cizích lodí v obvodu jich se nalézajících. Při tom mají pouze zjistiti, zda lodi ty odpovídají mezinárodním předpisům o zamezení námořních nehod srážkou lodí, hlavně zdaž světla jich na předepsanou vzdálenosť viděti jsou a zda osvětlují předepsaný oblouk obzoru. Shledány-li nepravidelnosti, podati dlužno o tom zprávu námořskému úřadu v Terstu, který vyrozumí prostřednictvím ministeria obchodu úřad onoho státu, kterému loď přináleží. Nebyla-li by cizí loď vůbec opatřena přístroji signalovými předepsanými dle mezinárodních ustanovení, podrobí se před příslušným přístavním a námořským zdravotním úřadem trestním řízení pro přestupek předpisů (čl. 28 nař. min. obch. ze dne 20. ledna 1880 č. 10 ř. z.).

IV. Bezpečnostní předpisy pro lodi námořské dopravující osoby cestující (nař. min. obch. ze dne 1. září 1883 č. 143 ř. z.).

1. Úřední prozkoumání lodí:

Každá loď cestující osoby dopravující prozkoumá se před odjezdem od úřadu k tomu povolaného, má-li dostatečně předměty ku bezpečné plavbě a k náležitému skrytí i opatření osob; toto ohledání předsebéře úřad podle potřeby a uvážení svého. Lodi k dopravě osob určené musí

býti způsobilé pro plavbu námořskou, musí býti nepromokavé a opatřeny býti vším, čeho potřebí k bezpečné plavbě.

2. Výstroj lodi:

a) Lodi s cestujícími musí býti opatřeny aspoň jedním lodním kompasem, plavoměrem, dobrými námořními mapkami a mapami zemí pobřežních na cestě ležících, jakož nejnovějšími seznamy světláren, dále aspoň třemi plovacími pásy pro každý člun a nejméně 4 záchrannými boji (Lifebuoys), které vždy chovati nutno na stropě pro případ potřeby. Záchranné boye musí býti tak upraveny, aby nepotopily se po 24 hodin, nesouce objem železné hmoty aspoň 15 *kg* těžké.

b) Lodi plující přes hranice malé pobřežní jízdy musí míti nadto aspoň další druhý kompas kormový, kýlový kompas, přístroj reflexní, tlakoměr a teploměr, plavecké tabulky početní a plavecké efemeridy s jedním exemplářem mezinárodního seznamu signálů námořských a aspoň jeden výstroj dotyčných signálů a konečně působivou stříkačku k hasení. Lodi na dalekou plavbu opatřiti se musí aspoň jedním chronometrem.

3. Umístění cestujících:

Cestující nesmí se umístiti do více než dvou palubí, totiž do prvního palubí a do druhého bezprostředně pod prvním položeného palubí (mezipalubí). Citované min. nařízení určuje dále minimum plochy pro každého cestujícího potřebné jak na parolodi tak i na lodi plachetní (0.84 m^2 na palubě, 1·11 m^2 v mezipalubí). Na lodích dopravujících cestující musí býti o to postaráno, aby prostory osazené cestujícími byly náležitě světlé a vzdušné.

4. Pomocný personál:

Na palubě musí se nalezati: lékař, má-li podle všeho cesta při lodi plachetní trvati přes 80 dní a při parolodi přes 40 dní a je-li více než 50 cestujících; vždycky však, vstoupilo-li na loď více než 300 osob včítaje důstojníky i mužstvo.

5. Zdravotní předpisy:

a) Loď musí míti poměrně větší zásobu léků, než-li je pro lodní mužstvo předepsáno, kteroužto zásobu určí lékař na lodi se nacházející jakož i dostatečné množství prostředků desinfekčních.

b) Na lodi musí být prostor pod palubou reservovaný pro nemocné v případu potřeby.

c) Kromě záchodu pro personál určeného musí býti jeden další pro každých 50 osob, při čemž podotknuto budiž, že odděliti se musí záchody pro paní a dítky od záchodů pro muže.

d) Každá loď pro dopravu cestujících musí míti jak zdravou výživu v dostatečné míře pro délku předvídané cesty pro cestující, kteří neprohlásili se, že se sami budou stravovati, tak i dosti pitné vody.

e) Na lodích k dopravě cestujících smějí se nalézati kůže, kosti, hadry, vitriol, líh, sirky, petrolej a uhlí kamenné jedině ve skladištích k tomu zvlášť určených a od síní pro cestující přísně oddělených. Totéž platí o živých zvířatech; tato smějí však i na palubě býti, neobtěžují-li cestujících a neobmezují-li prostor pro ně ustanovený.

6. Opatření bezpečnostní:

Střelný prach a zápalné látky v množství potřebu lodi převyšujícím, dynamit a jiné třaskaviny vyloučeny jsou z dopravy. Střelný prach a zápalné látky určené k potřebě lodi jest náležitě uschovati.

7. Počet cestujících:

Počet cestujících, které loď smí dopravovati, určen jest zpravidla měřením lodi a zaznamenán v rejstříku. Pro malé pobřežní projížďky povoleny jsou však výjimky, jakož i pro dopravu vojska a válečného materiálu na účet některé vlády.

V. Povinnosť plavců ku pomoci při nehodách (nař. min. obch. ze dne 1. prosince 1880 č. 141 ř. z.).

1. Každý vůdce rakouské lodi jest povinnen potřebnou pomoc poskytnouti každé jiné lodi v nebezpečí se ocitnuvší bez rozdílu vlajky a osob na lodi té nebo vůbec v nebezpečí se nalézajících, aby odvráceny neb zmírněny byly následky utrpěné nehody, pokud mu to možné bez vážného nebezpečí pro vlastní loď a osob na ní se nalézajících.

2. S tímto právě obmezením povinnen jest dále držeti se tak dlouho opodál lodi v nebezpečí se nalézající, až nabude jistoty o tom, že loď ta nepotřebuje další jeho pomoci.

3. Srazí-li se lodi, jsou tyto povinnosti vzájemné; v tomto případě má každý vůdce lodi druhému před nastoupením další cesty udati jméno, signál, přístav domácí, přístav odplutí a přístav konečný, může-li učiniti zadost tomuto závazku bez nebezpečí pro vlastní loď. Tytéž povinnosti má vůdce lodi na pomoc přivolané, kterýž shledává nutnost odříci pomoc vzhledem k nebezpečí vlastní lodi hrozící.

VI. Tresty.

1. Přestupky předpisů o zamezení srážky lodí trestají se peněžitou pokutou až do 300 zl.; plavci, vůdci rybářů neb otevřených lodí až do 500 zl. event. v případu nedobytnosti trestem vězení. Peněžité pokuty plynou do námořního podpůrného fondu.

2. Nešetření bezpečnostních předpisů ohledně cestujících trestá se peněžitým trestem do 100 zl.

3. Vůdce lodi, vymykající se povinnostem ohledně přispění při námořské nehodě, propadá peněžité pokutě až do 100 zl. — pokud není tu trestná činnost neb opomenutí stíhané dle všeobecných zákonů trestních trestními soudy. Jsou-li tu okolnosti přitěžující, může býti vůdce zbaven osobního oprávnění vůdcovství lodí až na délku tří let. Úřední řízení pro přestupky děje se cestou disciplinární a rozhodnutí přísluší v I. instanci přístavnímu úřadu, v jehož okresu se nalézá domovský přístav dotyčné lodi.

VII. Pořad instancí.

Proti rozsudku vyslovenému přístavními a zdravotními úřady nebo konsulárními úřady může se podati do 15 dní odvolání k námořskému úřadu; potvrdí-li tento rozsudek první instance, nemá další odvolání místa, byť i zmírněna byla výměra trestu

Policie pohraniční.

Policie pohraniční v říši naší svěřena jest vedle všeobecných orgánů bezpečnostních policejnímu ředitelství v Terstu, zvláštním policejním úřadům pohraničním a většině pohraničních úřadů celních.

I. Úřady policie pohraniční.

Jakožto úřady policie pohraniční fungují: v Přímoří policejní komisařství v Cormonsu; v Korutanech policejní expositura v Pontaflu; v Tyrolsku a Vorarlbersku pohraničné policejní komisařství v Ale a policejní komisařství v Bregenci; v Horních Rakousích policejní expositury v Brounově a v Pasově; v Čechách pohraniční policejní komisařství v Podmoklí;